

A Fővárosi Ítéletábra dr. Kiss Gabriella ügyvéd (....) által képviselt dr. I.rendű felperes neve (....) I. rendű, dr. III.rendű felperes neve (....) II. rendű és dr. IV.rendű felperes neve (....) III. rendű felpereseknek, a Kozma és Fáy Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Kozma Péter Zoltán ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (....) I. rendű, valamint dr. Varga Roland ügyvéd (....) által képviselt II.rendű alperes neve (....) II. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. szeptember 27. napján kelt, 33.P.../2015/27. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által 28. sorszámon, a felperesek részétől 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és megállapítja, miszerint az I. rendű alperes azzal, hogy a M... N... című napilapban, a II. rendű alperes pedig azzal, hogy a w...hu honlapon 2015..... napján megjelent „E...” című cikkben az I., a II. és a III. rendű felperesek teljes nevét nyilvánosságra hozva számoltak be a büntetőeljárásról, utalva a II. rendű felperes korábbi büntetőügyére is, megsértették az I., II. és III. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, aminek abbahagyására és a további jogsértéstől való eltiltásra kötelezi őket.

Az I. rendű felperes javára megítélt, az I. rendű alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 1.000.000 (Egymillió) forintba felelt, kötelezi továbbá az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. és III. rendű felpereseknek személyenként 500.000 (Ötszázezer) forint sérelemdíjat. Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., II. és III. rendű felpereseknek külön-külön 300.000 (Háromszázezer) forint sérelemdíjat.

Az elsőfokú perköltségről akként rendelkezik, hogy az I. rendű felperest az I. rendű alperes javára 250.000 (Kétszázötvenezer) forint, a II. rendű alperes javára 120.000 (Százhuszezer) forint, a II. rendű felperest az I. rendű alperes javára 160.000 (Százhatvenezer) forint, a II. rendű alperes javára 60.000 (Hatvenezer) forint, a III. felperest az I. rendű alperes javára 90.000 (Kilencvenezer) forint, a II. rendű alperes javára 30.000 (Harmincezer) forint ügyvédi munkadíj 15 napon belüli megfizetésére kötelezi áfával növelten.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetékből köteles az I. rendű felperes 522.000 (Ötszázhuszonkétezer) forintot, a II. rendű felperes 312.000 (Háromszáztizenkétezer) forintot, a III. rendű felperes 192.000 (Százkilencvenkétezer) forintot, az I. rendű alperes 120.000 (Százhuszezer) forintot, a II. rendű alperes 54.000 (Ötvennégyezer) forintot megfizetni az államnak külön felhívásra.

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest arra, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű alperesnek 100.000 (Százzezer) forint, a II. rendű alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint, a II. rendű felperest arra, hogy az I. rendű alperesnek 80.000 (Nyolcvanezer) forint, a II. rendű alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint, a III. rendű felperest arra, hogy az I. rendű alperesnek 40.000 (Negyvenezer) forint, a II. rendű alperesnek 10.000 (Tízezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget áfával

növelten.

Köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetékből az I. rendű felperes 696.000 (Hatszázkilencvenhatezer) forintot, a II. rendű felperes 416.000 (Négyszáztizenhatezer) forintot, a III. rendű felperes 200.000 (Kétszázezer) forintot, az I. rendű alperes 140.000 (Száznegyvenezer) forintot, a II. rendű alperes 72.000 (Hetvenkétezer) forintot az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy a 2015. ... napján a M... N... 5. oldalán közölt cikkben azt a hamis látszatot keltette, hogy az I. rendű felperesre „az ipari kémkedés gyanújának árnyéka vetült, arra figyelemmel, hogy a labort orosz üzletembereknek is megmutatták” megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, valamint azzal, hogy a fenti cikkhez fényképet közölt az I. rendű felperesről megsértette az I. rendű felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát.

Kötelezte az alperest ezért a fenti jogsértések abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől, valamint arra kötelezte, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 500.000 forint sérelemdíjat.

Az elsőfokú bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasította.

Kötelezte az I. rendű felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 381.000, a II. rendű alperesnek 190.500 forint perköltséget.

Kötelezte a II. rendű felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 266.700 forint, míg a II. rendű alperesnek 114.300 forint perköltséget.

Kötelezte a III. rendű felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 177.800 forint, míg a II. rendű alperesnek 76.200 forint perköltséget.

Végül arra kötelezte az I. rendű felperest, hogy fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására a Magyar Állam javára 570.000 forint, a II. rendű felperest 360.000 forint, a III. rendű felperest 168.000 forint és az I. rendű alperest 30.000 forint eljárási illetéket.

Az ítélet tényállása szerint a felperesekkel szemben a Budapesti Katonai Ügyészség vádat emelt sikkasztás és más bűncselekmények miatt. A büntetőeljárás a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa előtt van folyamatban KB..../2012. szám alatt. Az I. rendű alperes által kiadott M... N... című napilapban 2015. ...-án az újság belföldi hírei között „E...” címmel cikk jelent meg. Az elsőfokú ítélet a cikket teljes terjedelmében ismertette. Rögzítette továbbá, hogy a cikk tömörített változatban - amelynek egészét ugyancsak tartalmazza a tényállás - megjelent a II. rendű alperes által kiadott w...hu weboldalon 2015. ...-án, amelyben nagyrészt a M... N... című újságban megjelent cikket közölték le.

A felperesek keresetet nyújtottak be az alperesekkel szemben, amelyben személyiségi jogsértés megállapítását, a jogsértés abbahagyására kötelezést és eltiltást kértek, valamint az I. rendű alperest az I. rendű felperes részére 7.000.000 forint, a II. rendű alperest 3.000.000 forint sérelemdíj, míg a II. rendű felperes részére az I. rendű alperest 4.200.000 forint, a II. rendű alperest 1.800.000 forint sérelemdíj, továbbá a III. rendű felperes részére az I. rendű alperest 2.800.000 forint, míg a II. rendű alperest 1.200.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérték kötelezni.

Kifogásolták, hogy a M... N... cikkében, illetve a w...hu-n az I. rendű felperes neve teljes mértékben kiírásra került a katonai rangjával és foglalkozásával együtt, illetve ugyanez a II. és III. rendű felperesek esetében is megtörtént, melyre figyelemmel személyük beazonosíthatósága kétséget

kizáró módon lehetővé vált. A M... N... cikke és a w....hu-n megjelent írás a vádiratot is részletesen ismerteti, amelyhez olyan alcímeket adott, mint „M...”, „S...”, illetve „O...”. A vádirat ismertetése mellett az írás olyan tényelőadásokat is tartalmaz, amelyek az I. rendű felperest a vádiratban nem szereplő bűncselekmény elkövetésével hozzák összefüggésbe (ipari kémkedés), illetve valamennyi felperes vonatkozásában a megfogalmazott tényállásnak olyan politikai színezetet adnak, amely a büntetőeljárásnak nem volt tárgya, annak során fel sem merült, tehát minden ténybeli és jogi alapot nélkülöz. Emellett olyan személyes adatokat közöltek, amelyek közlésére nem rendelkeztek a felperesektől felhatalmazással. Kifogásolták azt is, hogy bár a tárgyalóteremben a sajtó részéről senki nem jelent meg, az I. rendű alperes mégis ismerte a vádiratot, így kétséges, hogy ahhoz jogszerűen jutott hozzá.

Az I. rendű felperes a cikkhez közölt fénykép vonatkozásában sérelmezte, hogy azt hozzájárulása nélkül használták fel, ráadásul oly módon, hogy a kép egy sajtótájékoztató alkalmával készült, amelynek nem volt köze a büntetőeljáráshoz.

A felperesek egyezően adták elő, hogy a 2010-ben indult büntetőeljárásról 2015....-án megjelent cikk negatívan befolyásolta társadalmi megítélésüket, hiszen a büntetőeljárás megindulását követő években már normalizálták az élethelyzetüket, ugyanakkor e cikk megjelenésével mind szakmailag, mind emberileg ismét ellehetetlenültek.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Hivatkoztak a Legfelsőbb Bíróság 14. számú PK állásfoglalására, mely szerint a sajtó jogosult a bíróság előtt folyamatban lévő büntetőügyről az aktuálisan megismerhető adatoknak megfelelően tájékoztatni a nyilvánosságot. Előadták, hogy a tárgyalás nyilvános, így jogsértést nem követtek el. Álláspontjuk szerint a cikkben közöltek nem tartalmaznak indokolatlanul bántó véleménynyilvánítást, illetve azok nem befolyásolták hátrányosan a felperesek társadalmi megítélését, emellett az összecszerúséget is jelentősen eltúloztak tartották.

Az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes keresetét kisebb részben alaposnak, míg a II. és III. rendű felperes keresetét alaptalannak találta. Határozatát a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, 2:43. §-ára, 2:45. § (1)-(2) bekezdésére, 2:48. § (1), (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdésére, 2:52. § (1) bekezdésére, a Pp. 164. §-ának (1) bekezdésére és 206. §-ának (1) bekezdésére alapította.

Irrelevánsnak találta azon körülményt, hogy az I. rendű alperes miként és hogyan jutott hozzá a büntetőügy vádiratához. Megállapította, hogy a vádiratban foglaltakat az I. rendű alperes nagyobb részt helyesen közölte, illetve ahhoz saját véleményét fogalmazott meg, és ahhoz különböző következtetéseket fűzött. Ezek a megfogalmazások az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a büntetőeljárás tárgyát tekintve nem minősülnek indokolatlanul sértőnek vagy bántónak, teljes mértékben beleférnek az újságírói szabadságba, azaz az újságíró által közölt véleménynyilvánítás keretei közé. Az a következtetés azonban, amely szerint „mivel a labort megmutatták orosz üzletembereknek is, később még az ipari kémkedés gyanújának árnyéka is az orvosezredesre, azaz az I. rendű felperesre vetült” az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nyilvánvalóan nem fér bele az újságírói szabadságba, mert egy olyan bűncselekmény gyanúját veti fel, amelyre nézve büntetőeljárás nem indult.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el a fényképfelvétel vonatkozásában az alperesi védekezést, amely szerint az egy nyilvános sajtóeseményen készült az I. rendű felperesről, melynek következtében azt közzétehetnék. Kifejtette, hogy egy adott fényképfelvételt egy adott esemény kapcsán az illető személy hozzájárulásával lehet felhasználni, minden további felhasználáshoz a jogosult hozzájárulása szükséges. A fényképfelvétel nem a jelenleg folyamatban lévő büntetőeljárás kapcsán készült, ami még inkább kétséges teszi annak felhasználását.

A M... N... cikke ezen túlmenően az elsőfokú bíróság álláspontja szerint sem a II., sem a III. rendű felperesek esetében nem tartalmaz a vádirattól eltérően olyan írást, amely a személyiségi jogait sértené, a II. rendű alperes pedig szinte kizárólag a vádirati részt vette át a M... N... cikkéből, így az ő esetében egyik felperes vonatkozásában sem állapítható meg személyiségi jog megsértése. A sajtónak ugyanis lehetősége van arra, hogy közérdeklődésre számot tartó ügyben tájékoztassa a közvéleményt akként, hogy az elkövetéssel vádolt személyek teljes nevét leírhatja és azt közölheti.

Az a körülmény, miszerint az I. rendű felperest „volt orvosezredesként” említi a cikk az elsőfokú bíróság álláspontja szerint lényegtelen tévedés, amely személyiségi jog megsértését nem eredményezi.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

A határozattal szemben az I. rendű alperes, valamint a felperesek éltek fellebbezéssel.

A felperesek fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását - helyesen részbeni megváltoztatását - és a keresetük szerinti döntés meghozatalát kérték.

Arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert még utalás szintjén sem említette a felperes által megjelölt azon jogszabályi rendelkezéseket, amelyek mindhárom felperes vonatkozásában ugyancsak sérültek, ezek az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 1., 2., 4., 10. és 12. pontja, 5. § (1) és (2) bekezdése, az erre történő felperesi hivatkozásokat az elsőfokú bíróság indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta.

Megsértette továbbá a bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatási kötelezettségét is, mivel az alpereseket terhelte volna annak bizonyítása, hogy az Infotv. megjelölt rendelkezéseinek megfelelően jártak el. Erre nézve az alperesek sem indítványt, sem nyilatkozatot nem tettek, ezzel a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében foglaltak is sérültek.

Nem teljes körűen sorolta fel továbbá az ítélet a rendelkezésre álló bizonyítékokat, ugyanis a III. rendű felperes által becsatolt okirati bizonyítékot még a számbavétel során sem említette meg. Nem méltatta figyelemre a becsatolt szakvéleményt, amely célzottan a felperesekre vetítve tárgyalja a cikk romboló hatásait, és a szakvélemény mellőzésének indokát sem adta. Az elsőfokú ítélet indokolása hiányos, iratellenes és a rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentmondásos, ezért jogszabálysértő, eljárása a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésébe is ütközött.

A fellebbezés álláspontja szerint az újságírói szabadságot a felperesek kárára érvényesíteni nem lehet, a 2010. évi CIV. törvény 1. § 2. pontjára, 21. § (1) bekezdéséből következően az I. rendű alperes az újságíró által megvalósított jogsértésért helytállni tartozik.

Nem mellőzhető továbbá a Be. 74/A. § (1) és (2) bekezdése, 74/B. § (3) és (5) bekezdése, valamint a Bjt. 44. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések, amelyekre figyelemmel nem lehet irreleváns a vádirat megszerzésének módja és körülményeinek tisztázatlansága. A büntetőeljárás iratanyagának megismerése korlátozott személyi körben lehetséges, a sajtó képviselőinek közvetlen iratbetekintési joga nincs. A felperesek az alpereseknek hozzájárulást nem adtak a bírósági iratokba történő betekintésre, ilyen megkeresésre nem került sor, a vádiratot tehát csak akkor ismerhették volna meg, amennyiben annak ismertetése alkalmával jelen vannak. Az elsőfokú bíróság a Be. és a Bjt. hivatkozott rendelkezéseit oly mértékben mellőzte, hogy ítéletének egyetlen mondatában sem említette bár arra a felperesek hivatkoztak, és a mellőzés indokát sem adta.

Nem értékelte továbbá valamennyi, a felperesek által 2015. szeptember 3-án kelt részletes érdemi nyilatkozatban előadott sértő kinyilatkoztatást, és sem a figyelmen kívül hagyott érvek, sem az értékelték esetében nem foglalt állást abban, hogy azokra miért nem lehetett tényállást, illetve

ítéletet alapítani, ezzel szemben sommásan azt állapította meg, hogy azok a felperesekre nézve pejoratív, sértő tartalommal nem bírnak. Tette ezt annak ellenére, hogy mind a felperesek által meghallgatni kért tanúk, mind pedig okirati bizonyítékok alátámasztották, hogy a sértő tartalmak következtében megjelenő és nyilvánvaló tünetekben jelentkező káros következményeket a felperesek vitathatatlanul elszenvedték.

Emellett az elsőfokú bíróság nagyvonalúan tévesnek minősíti azt az alperesi ténymegállapítást, hogy az I. rendű alperes „volt” orvosezredes. Az eset összes körülményéből azonban logikusan levezethető, hogy az elírás szándékos és az tökéletesen beleillik abba a koncepcióba, amely az alperesek lejárato szándékát előmozdítja.

A felperesek fellebbezési álláspontja szerint a fellebbezésben előadott nyilatkozat a II. rendű alperes vonatkozásában is helytálló, aki a cikket átvette megvalósítva ugyanazokat a személyiségi jog sérelmeket, amelyeket az I. rendű alperes is megvalósított az átvett rész tekintetében.

A felperesek a fellebbezésükben külön támadták a megítélt perköltség összegét, annak eltúlzottságára hivatkozással.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni, az I. rendű felperes keresetének a képmáshoz fűződő személyiségi jog sértés megállapítása, valamint az objektív és szubjektív jogkövetkezmények alkalmazása körében történő megváltoztatását, ezen belül a sérelemdíj összegének 250.000 forintra történő leszállítását kérte. Azt hangsúlyozta, hogy a fényképfelvétel a „mobillabor” bemutatójának sajtótájékoztatóján készült, mely tény az I. rendű felperes jogi képviselője a tárgyaláson elismert. A sajtótájékoztató alkalmával a felperes közszereplőnek minősül, így nem volt szükség a hozzájárulására a fényképfelvétel elkészítéséhez, illetve annak felhasználásához, az I. rendű alperes magatartása tehát nem jogsértő. A célhoz kötöttség elve is megállapítható, tekintettel arra, hogy a fénykép a mobillabor sajtótájékoztatóján készült, a cikkben pedig a mobillaborral kapcsolatos büntetőeljárásról szóló tudósításra került sor.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet I. rendű alperes fellebbezésével támadott részének helybenhagyására irányult.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség nem volt eltúlzott, kérte annak helybenhagyását.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Fellebbezéssel nem volt támadott az elsőfokú ítéletnek az „ipari kémkedés gyanújával” kapcsolatos jogsértés megállapítására, az attól való eltiltásra és az erre alapítottn az I. rendű alperest 250.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelező rendelkezése, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette.

A felperesek fellebbezése részben alapos, az I. rendű alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntését és annak jogi indokait azonban a Fővárosi Ítéltábla csak részben osztotta.

A felperesek fellebbezése a meghaladó keresetet elutasító, míg az I. rendű alperes fellebbezése a képmáshoz fűződő jog megsértésének megállapítása, azzal kapcsolatban abbahagyásra és eltiltásra kötelező elsőfokú ítéleti rendelkezés megváltoztatására és a sérelemdíj 250.000 forintra történő leszállítására irányult.

A felperesek fellebbezésének nagyobb része az indokolás hiányosságait részletezte, elsődlegesen azt sérelmezve, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában nem tért ki a felpereseknek az Információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXIII. törvényre (Infotv.) alapított érvelésére.

Helyesen hivatkoztak a felperesek a fellebbezésükben arra, hogy keresetük tartalmazza a Ptk. 2:43. § (1) bekezdés e) pontjára történő hivatkozást, amellyel kapcsolatban azt sérelmezték, hogy az I. és a II. rendű alperes törvényi felhatalmazás és az érintettek írásbeli hozzájárulása nélkül a felperesek különleges - bűnügyi - személyes adatait kezelték, azt összegyűjtötték, tárolták, a cikk írásához és leközléséhez felhasználták és az adatokat nyilvánosságra hozták, amivel személyiségi joguk sérült. Az elsőfokú bíróság azonban - a fellebbezés érveivel ellentétben - e keresetet is elbírálta, azt elutasította és ennek alapjául azt az indokot adta, hogy a sajtónak lehetősége van közérdeklődésre számot tartó ügyben a közvéleményt akként tájékoztatni, hogy az elkövetéssel vádolt személyek teljes nevét közli. Döntése tehát kiterjedt a felperesek Infotv-el kapcsolatos keresetére, bár ítéletének indokolása valóban nem tartalmazott további jogi érveket. Ezt azonban a másodfokú bíróság a jelen esetben nem találta olyan súlyos, a döntés érdemére is kiható eljárási szabálysértésnek, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné, ezért az elsőfokú ítélet ezen indokolásbeli hiányosságát a másodfokú bíróság az alábbiakkal pótolja.

Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van véleménynyilvánítási szabadságához, míg a (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

Az I. és II. rendű alperesek a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 1. § 6. pontja szerinti sajtótermék kiadásáért felelős személyek, akiknek tevékenysége a 4. § (3) bekezdése alapján nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. A 10. § értelmében mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről.

Az új Ptk. 2:43. § e) pontja alapján a személyiségi jog sérelmét jelenti a személyes adatok védelméhez való jog megsértése.

Az elsőfokú ítélet indokait a másodfokú bíróság kiegészíti továbbá az Infotv. 3. § 4. pontjával, megállapítva, hogy az alperesek bűnügyi személyes adatot kezeltek, amikor a felperesek teljes nevét nyilvánosságra hozva számoltak be arról, hogy a felpereseknek milyen büntetőügyei voltak.

Az Infotv. 4. § (1) bekezdésének értelmében személyes adat kizárólag meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető; az adatkezelésnek minden szakaszában meg kell felelni az adatkezelés céljának, az adatok felvételének és kezelésének tisztességesnek és törvényesnek kell lennie.

Az Infotv. 6. § (1) bekezdés b) pontja szerint személyes adat kezelhető akkor is, ha az adatkezelő vagy harmadik személy jogos érdekének érvényesítése céljából szükséges és ezen érdek érvényesítése a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozásával arányban áll.

Az idézett jogszabályi rendelkezésekből az a következtetés vonható le, hogy kizárólag a cél megvalósulásához elengedhetetlenül szükséges személyes adat kezelhető, mely cél jelen esetben a közvélemény hiteles, gyors és pontos tájékoztatása egy közérdeklődésre számot tartó büntetőügyről.

Mindezek tükrében azt kellett a perben vizsgálni, hogy a sajtószabadság alapjogának érvényesülése

milyen befolyásoló erőt jelent a felperesek adatainak védelmével szemben.

A Kúria jelenlegi joggyakorlata (Pfv.IV..../2016/5.) szerint e kérdés felmerültekor érdekösszemérést kell az eljáró bíróságnak végeznie annak szem előtt tartásával, hogy amennyiben a sajtó egy-egy ismertebb bűncselekményről és annak elkövetőiről újból beszámol, ehhez nyomós indokkal kell rendelkeznie. Ennek során a szűk körben korlátozható magánszféra védelmét, és a szintén csak szűk körben korlátozható, társadalmi érdekeket szolgáló alapjog - a véleménynyilvánítás szabadsága - konfliktusát kell megítélni az adott jogvita alapján. Ennek megítélésénél fontos szempont, hogy a jelentős súlyú bűncselekmények közérdeklődésre tarthatnak számot, mely esetekben a sajtószabadság érvényesülésének kell elsőbbséget biztosítani. Ezért, amikor kiemelkedő súlyú bűncselekményekről kíván a sajtó akár ismételten beszámolni, az érintett nevét és egyéb személyes adatát is feltüntetheti a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok megsértése nélkül. Ezekben az esetekben ugyanis fokozott érdek fűződik ahhoz, hogy a társadalom megfelelő ismereteket szerezzen az eseményekről. A jelentős súlyú bűncselekmények ugyanis közérdeklődésre tarthatnak számot, mely esetekben a sajtószabadság érvényesülésének kell elsőbbséget biztosítani. Vizsgálandó szempontnak találta a Kúria azt is a vonatkozó és irányadó eseti döntésében, hogy a bűncselekményről szóló ismételt közlés céllal vagy cél nélkül valósult-e meg, a sajtó figyelemfelhívó jelleggel, okkal számolt-e be a nyilvánosság felé ismételten az adott büntetőeljárásról.

A perbeli esetben az érdek-összemérés elvégzése során a másodfokú bíróság megalapozottnak találta a felperesek azon hivatkozását, hogy az eljárás megindulását követő 5 évvel semmilyen körülmény nem merült fel, ami indokoltta tette volna a felperesek nevének közzétételét ebben az ismételt közlésben, még nem született az eljárást befejező érdemi határozat, és olyan eljárási cselekményre sem került sor, ami indokoltta tette volna a bűnügy részleteinek felelevenítését. A cikkek a felpereseket a büntető eljárással kapcsolatban mindenki számára közvetlenül beazonosíthatóvá tette beosztásuk mellett a nevük, valamint az I. rendű felperes korábbi büntető eljárásának a közvélemény tájékoztatásához szükséges mértéket meghaladó felfedésével. A büntető eljárással kapcsolatban a felperesek teljes nevének, valamint az I. rendű felperes korábbi büntető ügyének - mint bűnügyi személyes adatoknak - ekkénti nyilvánosságra hozatalával a jóhírnév sérelme mindhárom felperes vonatkozásában megvalósult. Ezért ebben a részében a másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, megállapította a jogsértést és alkalmazta az abbahagyás és az eltiltás jogkövetkezményét.

A jóhírnév megsértésével kapcsolatban azonban további megállapításra nem volt indok. Megalapozottnak állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperesek nem közöltek valótlanúságot a vádirat alapján, annak ténye pedig a perben nem bírt jelentőséggel, hogy az alperesek hogyan jutottak a vádirat birtokába. A jogvita elbírálásakor annak van jelentősége, hogy a vádirat tartalmának a tájékoztatás megfelelt-e, erre pedig helytállóan adott igenlő választ az elsőfokú ítélet. Az alperesi cikkek nem terjeszkedtek túl a vádiraton.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, miszerint az, hogy az I. rendű felperes csak volt vagy jelenleg is ezredes, illetve jelenleg is orvosként praktizál-e, az olvasók számára olyan lényegtelen részletre vonatkozó megfogalmazásbeli pontatlanság, amit nem volt indokolt az alperesek terhére értékelni.

Alapítván volt a képmás hozzájárulás nélkül történt nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos ítéleti rendelkezést támadó I. rendű alperesi fellebbezés is. Helytállóan hivatkoztak arra a felperesek, hogy a cikkben szereplő kép nem a folyamatban lévő büntetőügy kapcsán készült, hanem egy korábbi

esemény alkalmával. Az Alkotmánybíróság a 28/2014. (IX. 29.) AB határozat 42. pontjában kifejtette, hogy valamely jelenkori eseménnyel kapcsolatban a nyilvánosság figyelme elé került személyről készült képmás általában az eseménnyel összefüggésben az engedélyük nélkül nyilvánosságra hozható. A perbeli esetben a kép egy korábbi esemény és nem a büntető eljárás kapcsán készült az I. rendű felperesről, ezért az a jelen esetben képi tudósításnak nem minősül. Ezért az elsőfokú bíróság - a megfelelő jogkövetkezmények alkalmazásával - helyesen állapította meg, hogy személyiségi jogot sértő a korábbi felvételnek a büntető eljárásról tájékoztató cikkhez engedély nélküli felhasználása.

Az I. rendű alperesnek a sérelemdíj leszállítására irányuló fellebbezése is eredménytelen volt, ugyanakkor a felperesek fellebbezése részben eredményre vezetett a sérelemdíj összegszerűsége és a II. rendű alperes marasztalása kapcsán, figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélethez képest további jóhírnévsértést is megállapíthatónak látott a fentiek szerint.

A másodfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerinti sérelemdíj összegét arra figyelemmel állapította meg, hogy a köztudomás szerint is megállapítható, de a tanúkkal is igazolt, miszerint a felperesek megítélése a perbeli közlésekkel szoros okozati összefüggésben érdemben megváltozott. Ezért az I. rendű felperes javára megítélt, az I. rendű alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 1.000.000 forintra felemelte, továbbá az I. rendű alperest a II. és III. rendű felperesek javára személyenként 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezte, mert ezen összegeket látta alkalmasnak a felpereseket a megállapított jogsértések következtében ért nem vagyoni sérelem hozzávetőleges kompenzálására. A II. rendű alperest a felperesek számára külön-külön 300.000 forint sérelemdíjra kötelezte az I. rendű alperes cikkének rövidített utánközlése következtében, amely már nyilvánvalóan kisebb jogsérelmet eredményezett, mint az I. rendű alperes általi közlés. Az ítéletábra szerint a konkrét esetben az összes körülmény mérlegelésével ezek az összegek elegendőek a jogsértés tárgyi súlyára is figyelemmel a felpereseket ért sérelem kompenzálására és elegendőek az alperesek visszatartására is abban a vonatkozásban, hogy a jogsértést a jövőben ne ismételjék meg.

A felperesek hiányolták a fellebbezésükben a szakvélemény figyelembevételének hiányát, amely egyebekben a felperesek felkérésére készült, ezért az legfeljebb a saját előadásaként lett volna értékelhető. Ezért az elsőfokú bíróság nem valósított meg lényeges eljárási szabályszegést.

Mindezek következtében a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - annak nem fellebbezett részét nem érintve - részben megváltoztatta.

A pernyertesség-pervesztesség - első fokon megváltozott - arányára tekintettel az első- és másodfokú perköltségről a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése, és 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2017. április 25.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: